

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 frt - kr.
Félévre 5 : 60
Negyedévre 2 : 60
Egy hónapra 1 : . . .
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többször
hirdetések alkú szerinti jutányos áron vétetnek fel.

A debreczeni képkiallítás.

[S. B.] A hegy megmozdult — vagyis a mi még tavaly olyan messze ábránd volt, képkiallítás lesz hosszú, nagyon hosszú szünet után ismét Debreczenben. A magál egyik első magyar kulturárosnak hirdető D e b r e c z e n olyan ünnepség színhelye lesz, melyen a magyar nemzet génusza is örömmel, büszkeséggel ünnepel.

És valljuk be a: igazat, az esemény jelentősége nem csekély. Polgárságunk nem kis örömmel vehet részt az ünnepségen, hiszen ez épen annak a csökönnyös maradiságnak, közömbösség megfőrésének lesz a kezdete, a mely nem engedi, hogy Debreczen elfoglalja a magyar városok közt azt a helyet, a mely méltán megilleti.

Ennek a nagy városnak két intézménye van, amely az örök szépet, nemest hivatva van terjeszteni, a színház és a Csokonai kör. Amaz régibb keletű, emez még fiatal s a kultura érdekében folytatott harczban nem folyhat be olyan erővel, mint azt például Szegeden a „Dugonics társaság“ cselekedheti. Ez a két intézmény harczol kitűzött céljaiért, de segítségére kell hogy jőjön a nemes és szép terjesztésének nagy munkájában egy olyan harmadik tényező, mint a milyen a d e b r e c z e n i képtárlat lesz.

Én megvallva az igazat, sokat várok a gondos rendezésben készülő képtárlattól. — Várom első sorban e város lakosságának fokozatos izlés nemesülését, s tudatára ébredését annak, hogy a képzőművészetek erős, komoly támogatása jellemez első sorban minden igazi nagy várost.

debreczenben há? istennek van elég vagyonos ember. Kőházaink büszkén hirdetik, hogy a jólétben nincs hiány. De belsejük hangosan kiáltja, hogy a jólét mellett nincs jóizlés. Annak a tehetős embernek, a ki pár ezer forintot igen könnyen kivesz az egyik mellény zsebéből, eszébe sem jut, hogy Magyarországnak van már olyan izmos művész gárdája, melynek alkotásából — nem is nagyon drágán — feldiszítheti olyan dolgokkal házat, melyek maradandó becsük mellett firól-fira terjesztői, ápolói lesznek a szépsészeti értelemben vett jó izlésnek.

Én azt hiszem, hogy a debreczeni képkiallítás ennek a jó izlésnek, szép iránti érzéknek olyan ékesszóló bajnoka lesz, hogy a polgárság meghajlik előtte s lelkébe szívja minden tanításait.

Nagyvárad büszke elégteliséggel tekinthet az első kísérletre. Fényesen sikerült minden ízében.

Példát vehet róla Debreczen s ezt a példát kövesse is, mert különben a

r e n d e z ő s é g buzgó munkája kárba vesz.

Ott a város társadalmának minden rétegében kezdettől fogva megvolt a nagy érdeklődés. Százas hölgybizottság osztotta fel a napi teendőket s a rendező bizottság karöltve munkálva a hölgyekkel és a város intéző férfiival, mesés eredményeket produkált.

Talán ugyanezt ellehetne Debreczenben is érni? Nem kerülne sokba. Egy kis lemondásba pár napi kényelemtől s ez elég! A munka megteremné gyönyörűséges gyümölcsét.

Mi szózatunkkal, tollunkkal lankadatlan kitartással fogunk harczolni. Egy nap sem késünk buzditó felhívásokat ne tenni közzé! Mert nekünk fájna legjobban, hogyha e nagy, előkelő város szokásos merev közönye megölné csirájában azt a magot, melynek rövid pár év alatt terebélyes fává kell nőni Debreczenben is.

Mi rajtunk áll, hogy ez úgy legyen.

Keletre magyar!

(i. l.) Keletről jöttünk. Őseink vad, harczias nép vala, rettegetői a németeknek, a kik már valamelyes megteremtett kulturával állottak szembe a magyar kulturával, amely akkor, hadakozva és elismertetését követelve, még épügy sátor alatt lakott, mint akár Na-

A vőjelölt.

A »Debreczen« tárczája.

Irta: **Szécsi Ferencz.**

— Szereti?
— Szeretem, őrnagy ur, és ha . . .
— Elveszi?
— Ez szívem leghőbb vágya, őrnagy ur, és biztosíthatom, hogy életem főcélja . . .
— Szolgált?
— Tessék?
— Kérdem, hogy szolgált e?
— Hol, kérem?
— Furcsa kérdés. Hát lehet egyebütt is szolgálni, mint a hadseregnél?
— Nem voltam katona, őrnagy ur.
— Látszik.
— Annak idején . . .
— Elég. Ön sohasem lehet a vőm.
— De, kérem szépen . . .
— Ugy látszik, nem ismer engem. Amit egyszer kimondtam, az szent.

Szeredy huszárőrnagy dörögve hagyta el a szobát.

Egyed pedig lehajtott fejjel és összekulcsolt kezekkel bámult maga elé és észre sem vette, a mint a mellékszoba félig nyitott ajtajában megjelent a jó Milka néni fehér főkötős ábrázatja.

A vigasztalan kifejezésből, mely a fiatal tanár sápadt arcán űlt, egyszerre mindent megértett a kedves arcu öreg asszony. Halk

léptekkel közeledett Egyed felé, megállott előtte és bámulatos részvétellel tekintett rá.

— Szegény tanár ur! Visszautasította, ugy-e? Mindjárt gondoltam.

A tanár szóltanul emelte ajkaihoz a derek hölgy jobbát, melyet az könyezve nyujtott feléje.

— Oh, ha tudná, milyen rossz sejtésekkel töltöttük a múlt éjszakát . . . Gizi folyton sirt. Sehogy sem tudtam megvigasztalni szegény kicsiket . . . Pedig magam is vigasztalásra szorultam. Mert én ismerem legjobban bátyám gondolkodását, törhetetlen előteletét. De azért ne csüggedjünk. Nincs még veszve minden. Ma még egyszer beszéllek Miklóssal. Nehéz lesz a feladat, jól tudom. Amde bizuok az Istenben és . . . és . . .

Erre Milka néni könnyek közt mosolyogva Egyed föléhez hajolt és sugva tette hozzá, hogy:

— Nos és a szerelmesek ragyogó vezércsillagában . . .

Három, Egyed Bólára nézve keserves nap mult el azután a kínos jelenet után.

Negyednapra mintha mégis főragyogni készült volna a szerelmesek borult vezércsillaga: a fiatal tanár ugyanis egy levélkét kapott Milka nénitől. A levél tudatára adta, hogy az őrnagy kissé megpubult s még egyszer beszélni óhajtott vele. Elég hosszú babozás után Egyed elhatározta, hogy ismét elmegy a szöguru őrnagyhoz.

— Őrnagy ur hivatott?

— Nem.

— De hiszen kérem . . .

— Mondjon, hogy nem. Az kéne csak!

— Akkor bocsánatot kérek . . .

— No, hát csak maradjon, ha már itt van. Mivel fogtalkingozik? Ha jól emlékszem, tanító.

— Tanár, kérem. Gimnáziumi tanár.

Szándékozom . . .

— Mit tanít?

— A magyar nyelvet. Szándékozom . . .

— Főlsleges dolgot művel. Az én időmben az anyák, meg a dajkák tanítókat beszélni.

— De kérem nem is úgy . . .

— De igenis úgy. Le kell szoknia az örökös ellenmondásról. Igaz, dohányos-e?

— Nem őrnagy ur. Valaha . . .

— Iszik-e?

— Csak vizet, őrnagy ur. Próbáltam . . .

— Kartyázik-e?

— Nem értek hozzá, őrnagy ur. Általában . . .

— Hogyan áll az asszonyokkal? Voltak-e szerelmi viszonyai?

— Szerénytelenség nélkül mondhatom, sohasem voltam könnyelmű.

— Be van oltva?

— Igenis, kérem. Gyermekekoromban . . .

— Elég. No jól van. Ön tehát tanár. Magyarra tanít. Azonkívül ugynevezett szolid ember. Nem iszik, nem dohányzik, nem kár-

poleon. De nemzet akkor itt nem vala, a magyarok pedig ide bejöttek s megerőmítették Magyarországot. Megalkottak egy országot, amely nyugat felé tekintélyes tudott lenni a nélkül, hogy Kelet felé lemondjon az ősi fajji vonzódások erejéről.

Csodálatos jelenség ez, a faji erősségnek ritka bizonyossága. A magyar nép megkereste ezen a földön az új hazát, itt meg is találta. Honnan jöttek a magyarok, époly kevésbé tudják, mint azt, hogy honnan jöttek a góthok; a gepidák, s mind a többi népek, akik elvesztek, más népekkel összeolvadtak. Hiröket-nyomukat már csak a történetíró kutatja, míg a magyar itt van, az életnek vágyával és ösztöneivel s ezerszázados európai multjára méltan úgy hivatkozik, hogy volt benne és van benne vágy, ösztön és erő az életre.

Tehát a magyar itt rakott fészket ebben az országban s innen akar megélni. A messze Ázsiából azért jött ide, mert kulturális eszközei hajlottak.

Kereste azok kielégítését Nyugaton, aztán Keleten. Régen hadjáratokat folytatott, amelyekből zsákmányt hozott baza, azután kereskedést, melyből nyereséget kapott. Nem olyan rég volt az ez idő, amikor Magyarország Európa kereskedelmének nemcsak országátja volt, hanem gyűjtő-pontja. A Dunamente, a szepesi városok, Brassó mindmennyi nagy utcái voltak az európai kereskedelmének.

Azt a szerencsétlen földrajzi helyzetünket, hogy itt vagyunk az európai szárazföld közepén s ütköző pontja vagyunk az európai minden politikai és gazdasági érdekeknek, ma sem szabad kihasználatlanul hagyunk.

A mi természetes törekvésünk az, hogy a Balkan-államokat lehetőleg magunkhoz kapcsoljuk. Most pedig az osztrák kormány oly tervvel áll elő, mely az egész balkáni kereskedést kiragadná örök időkre a magyar sélvából.

Szerajevótól Spalatóig terveznek egy új vasutat, a mi nemcsak azt jelenti, hogy Bosznia fővárosa és Dalmácia új életre keltett kikötője közt közvetlen összeköttetés lesz, hanem jelenti azt is, hogy Szalonki s az egész vonal Belgrádtól le az aegoi tengerig direkt összeköttetésbe jut a dalmát tengerparttal s ezen a révén Triesztel és — a mi a legulyosabb dolog — Bécszel.

Ebben van a bosnyák vasutak sokat emlegetett kérdésének veleje. Arról van szó, hogy azt a keleti forgalmat, melynek az utja évszázadok óta Magyarország fele irányult, most mesterségesen, sőt a mi pénzbeli hozzájárulásunk segítségével Ausztria felé akarják terelni. Utat akarnak csinálni az osztrák kereskedelmének és talán az osztrák politikának is Bécsből Trieszten át via Spalato Szerajevóig és Szalonkiig. Erre kívánják nemcsak a mi pénzüket, hanem kívánják azt is, hogy mi áldozzuk fel a mi saját érdekeinket s mondjunk le azokról az összeköttetésekről, melyeknek az újra összekapcsolását még történelmi előzmények is igazolják.

Sok áldozatot hoztunk már, sok méltatlanságot eltűrünk. Ezt az arcátlanlanságot azonban el nem szenvedhetjük. Nem tűrhetjük el azt, hogy azokat az előnyöket, a melyek Bosznia és Hercegovina gyarmathelyzetéből következnek, egyedül Ausztria aknázza ki, még pedig a mi pénzünk segítségével. S nem engedhetjük meg azt, hogy a spalatói összeköttetés czimén új ürügyet keressenek a haditengerészet szaporítására.

Mert az is bizonyos, hogy ha megépítik azt a bosnyák vasutat, annak az lesz a következménye, hogy az osztrák kiviteli kereskedelem védelme czimén hajóhadat szaporítsanak.

Legfőképen azonban nem engedhetjük meg, hogy a magyar vasutak mindenfelől zsák-utcába fussanak, Eddig egy nagy világutjuk mégis volt: Zimonytól lefelé.

Ha a szerajevó—spalatói vonalat kiejlik, akkor ennek a vonalnak a forgalma is elterelődik az osztrák partok felé. Ezt meg nem engedhetjük. A melyik kormány ebbe beleegyeznék, azt vád alá kellene helyezni.

Emlékezzünk hát vissza a régi magyar politikára, a melynek az utolsó képviselője volt Baross Gabor. Ő is akart csinálni bosnyák vasutakat, de úgy, hogy azok a magyar vasuti forgalomnak és a magyar kereskedelemnek tápláló erei legyenek. Az ő jelszava volt: Keletre magyar! De ő nem azért küldte oda a magyart, hogy ott a tét a munkára, az élelmességre, a pénzkeresetre. Ő magyar ember volt s a politikája is magyar.

Nagyon keserves kíváncsisággal várjuk hát, mit fog csinálni a mai kormány a bosnyák vasutakkal.

Magyar polgári törvénykönyv.

Debreczen, nov. 8.

Pihenjen el kissé a politikai nyegle zürzavar, csendesüljön a sok népboldogító honatya, fusson gunyolódás nélkül csufos kudarca után a néppárt.

A politikai handabandák és apró torzalkodások ne roantsák meg a mi nagy nemzeti ünnepünket.

Mert ünnepünk van, bár nem zuznak a haragok s nem lobognak büszkén a háromszínű zászlók.

Csendes, zajtalan, de magasztos ünnep ez, a munka ünnepe, az új magyar polgári törvénykönyv keletkezésének napja.

Ezt a napot kell vörös betűkkel jegyezni a naptárakba, ennek a napnak tiszteletére kell évi ünnepségeket tartani. Ez a nap a jövő önálló magyar jogállam keletkezési napja.

Minden országban nagy esemény az, ha új polgári törvénykönyve készül.

Nálunk kétszeresen, százszorosan az, mert ez nekünk nem törvénykönyv csupán, hanem őrizője multunk nagy hagyományainak, áthidalója megszagott jogegységünknek, támasza és talpköve jövőnk nemzeti nagyságunknak, függetlenségünknek.

A legő piros lófarkkal ékesített harcziás dragonyos sárkányságos ellentétben állott a fiatal tanár szelid arcával.

Villogó csakány, az egyik vállról a másik csipőig csavart kötélhagcsó és vörös csikos tabornoki nadrág voltak a feltűnő uniformis legkiválóbb kiegészítő darabjai.

Óriási hahótában tört ki az őrnagy, a mikor Egyedet ebben a ruhában megpillantotta. De csakhamar elkomolyodott és morogva hangon így szólt a teljesen megzavarodott vőjelölthöz:

— Nem vagyok barátja az efféle hőbortos trefáknak. Menjen haza, hogy senki se lássa. Mert ha már önmagát nevetségessé teszi, ne tegye egyúttal minket is nevetségessé. Az kéne csak.

Az első kudarc nem lohasztotta le az Egyed büszgalmát.

Más tér felé fordult sikere után való törekvésében.

Őt felvonásos drámát írt és benyújtotta a városkában működő vándorszínészársulat igazgatójához. A darabot elfogadták.

«Az élet vándorja! vagy szorgalom és a könnyelműség» egy szépen leírt, nemzetiszínű plüsbé kötött diszplédányát, a szerző személyesen nyújtotta át az őrnagynak.

Óriási sikerrel folyt le a bemutatás előadás.

A szerzőt minden feivonás végén többször hívták viharos tapsal a lámpákele az ő hálas tanítványai, akik testületileg jelentek meg a karzatou.

tyázik. Azt remélni sem merem, hogy adósságai volnának. Most mondja az Isten szerelméért, mondja meg önmaga: mit kezdjek én magával?

— Őrnagy ur . . .

— Ön elég egészségesnek látszik, de, eltekintve egyéb fogyatkozásaitól, szőke, nagyon is szőke. Gyűlölöm a szőkeket. Egész familiámban soha senki sem vetemedett a szőkeségre. Gyámoltalan, puha szin. Ki nem állhatom. Szőke unokák. Brr!

— Engedelmet kérek . . .

— Csak nem fog elszaladni, mielőtt végig beszéltem! Ön vöm akar lenni. Ma is beszéltem erről a leánnyommal. Jobban mondva: lebeszéltem a szerencsétlen gyermeket. Ő önhöz akar menni feleségül. Végre is ez izlés dolga. Én, megvallom, különb embernek számítam. Ön megütözik ezen? No jól van. Kijavított magam: katonai feleségének neveltem Gizit. Látom erről le kell mondanom. Most akart a sors, most akart a leányom és most akart a Milka nővérem. Valamennyien ellenem esküdtek. Két hónap óta szorongatnak. Azóta nincs egy nyugodt pillanat. Engedek. De jegyezze meg, hogy először életemben. Am történnék, aminek történnie kell. És most jól figyeljen. Számíthat a leányom kezére. Egy esztendő lefolyása előtt azonban szó sincs esküvőről. De azután is csak abban az esetben, ha önből ember lesz. Érti? Ember. A milyennek én képzelem. A ki valamit mutat. Mert most nem mutat semmit, Elbiheti . . . Isten önnel!

— Ember aki valamit mutat . . .

Mi természetesebb, minthogy Egyed foly

ton az őrnagy eme rejtélyes szavain töprengett. Amde sehogyse bírta kieszelni azok valódi értelmét.

Végre nem maradt egyéb hátra mint Milka nénihez fordulni magyarázatért, a jó Milka nénihez, a ki a feltételes boldogságot élvező fiától szerelmesek örökös gondviselesét személyesítette.

Hja, kedves Bela, mindenekelőtt tudnia kell azt, hogy milyennek képzelem bátyám az olyan embert, a ki valamit «mutat» . . . Miklós bihetetlenül sokat ad a külsőségekre. — Eszrevehette, hogy penzionatus ember étére mégis állandóan viseli az uniformist. Ez jellemzi őt, a kinek elve, hogy a ruha ugyan nem, de az egyenruha igen is teszi az embert.

Azt is tapasztalhatta, hogy nem igen sokra becsüli a polgári állású embereket. Ezek közül csakis azok imponálnak neki némileg, akik barmily teren, barminő tisztességes uton valamiféle hírnévre tettek szert. — Remélem, kedves Bela, hogy most már tudja, hogy a jövőben mihez tartsa magát. Igyekezzék. Mert egy év nem hosszú idő és az őrnagy ragaszkodik elhatározásához.

Egyed megvolt győződve, hogy a nagyjából megértette a Milka néni utba igazítását.

El volt tökévelve, hogy ki fogja elégteleni a jövő apósa sajátos igényeit. Az eszközökkel a móddal ugyan még nem voltában, de keményen föltette magában, hogy minden lehetőséget meg fog kísérteni.

Egy héttel később a kis város önkéntes tűzoltói-területének fantasztikus egyenruhájában jelent meg az őrnagyéknél.

A magyar jogtudomány ünnepe egyúttal az egész nemzet diadalnapja.

Minden államban szorosan egybefonódik a magánérdekek küzdelme a nagy közjogi harcokkal, de tán sehol annyira, mint minálunk. Justinianus Digestái, Napoleon Code-ja hatalmasabb, gazdagabb művek, mint Werbőczynek Tripartituma, de jelentőségükben meg nem közelíthetik.

A mi Hármaskönyvünk századokon át második imakönyve volt nemzetünk zömének. Itt volt és egyedül itt volt megtalálható az, a mi jogot, igazságot és törvényt képezett a középkor fekete urai, zilált jogviszonyai között s egyúttal itt voltak kiépítve a középkori magyar nemzeti életnek, a rendiségnek erős vánczai.

Nem volt törvény Werbőczy könyve és mégis több volt annál.

Minden törvény főszélja a nemzet jogi meggyőződését érvényre juttatni s akkor felel meg e célnak, ha a nép magává teszi határozatait, szóval rideg betűből élő valóságává válik.

Werbőczy ideje óta 1848-ig a magyar népek egész jogvilága a Hármaskönyvből sugárzott szét ugaz köz-, mint magánügyekben.

A nemzetünket 1848-ban ért végzetes csapás, jogéletünkre is vésses hatással volt.

1852-ben az általános osztrák polgári törvénykönyvet hozták be és ezzel ketté vágta jogunk egységes fejlődését, idegen szellemet, elütő szokásokat erőltette reánk. Az erőszakosság nem termette a várt gyümölcsöket. A magyar nép köztudatába sohasem ment át a rengeteg osztrák czopfos törvényszakasz, alig tudta azt más, mint néhány száz beamer a nép pedig jogainak forrását titkon tovább is Werbőczy könyvében kereste.

A kiegyezés idején jogéletünkben az első jelentős dolog a király híres, októberi diploma volt, mely 1860. okt. 2-án latott napvilágra. Ebben a királyunk kijelenté, hogy ősi magyar jogainkat ujjal visszahelyezi, fenntartva egyelőre — törvényhozási intézkedésig — a meglévőket.

Negyven évig tartott, míg ez a törvényhozási intézkedés megkezdődött, csak a mult héten készült el az új polgári törvénykönyv tervezete. E negyven év alatt magánjogunk chaotikus tömege volt a legkülönbözőbb eredetű és jelentőségű jogforrásoknak.

Örnyékek egy földszinti páholynak nevezett rekeszből néztek végig az előadást. Gizike majd fülig pirul, majd pedig sápadozott büszke örömeben.

Milka néni megvolt hatva és alig fojthatta el könyeit.

Látod, Miklós, látod?

Csak ennyit birt rebegni elragadtatásában.

Az örnagy azonban egy szót sem felelt.

A páholy sötét háttérben ült s józuen aludt az igazak s unatkozók mélységes álmát.

Néhány nappal később az árnyas verendán kártyázott az örnagy az ő vőjelöltjével.

Tikkasztó nyári délután volt, és az öreg urat idegessé tette a hőség, és a tanár józatlansága a játékban.

— Mit csinál megint? Miért nem üt?

— Nem üthetek, mert nincs félsőm.

— Téssék, a nyim-nyám emberek régi teóriája! Mindenben az a szöke gyámoltalan-ság... Ilyen volt az a darab is... Az az izé — a „Bikaviadorok” vagy minek híják... Csupa jajgatás, panaszkodás, nyávogás, pityérgés, — semmi akció, semmi összeütkezés; semmi harc...
Igy van az, ha az ember nem szolgált... No mar e disznót sem üti? Itt van egy tizes... Eh, elég volt ebből az óvatos unalmas játékból!

Az örnagy haragosan összecsapta a kártyát és a faképnél hagyta a sajnálatra méltó professzort, a ki sokalmi kezdte már kilátásbeli aposa végtelen szeszélyeit, rettenetes modo-

Hogy jogegységünk még sem szenvedett nagy rázkódást, ez részint a magyar bíróság bölcsességének s erejének, részint népünk józanságának, jogérzetének köszönhető.

Gyönyörrel látjuk mégis, hogy e chaotikus vegyületből mint jegeszesezik ki immár erős, speciális magyar jogunk. Mint ölelkezik Werbőczy nagy szelleme az új európai jogfejlés géniuszával.

Önneplő köntösben, hálával telt szívvel köszöntjük Plósz Sándor igazságügyminisztert és jogtudósaink dicső csoportját, kik közös erővel megalkották nemzeti nagyságunk leg-erősebb talapatát: az új magyar polgári törvénykönyvet.

Kiss Áron.

Debreczen nov 8.

Érdemekben gazdag ősz püspökünkkel folytatkozok a „Magyar Szó” mai száma. A cikket tegnapi tudósításunk kiegészítéséül egész terjedelmében közöljük.

Közismert dolog, hogy milyen állapotok uralkodnak ma már ugy a budapesti Egyetemen, mint az Egyetemi körben a néppárti ifjak aegise alatt.

Ott, ahol eddig valláskülömbőségre való tekintet nélkül békességben éltek a kollegák, ott most a felekezetieskedés kérdése nap-nap után a legnagyobb és legelkeseredettebb harcot idéz elő.

Ezeknek az állapotoknak a megszüntetésére törekedett az ifjuság szabadelvűen gondolkodó része a multban s törekszik most. A legutóbbi egyetemi kör választmányi gyűlésen történt azután, hogy a néppárti áramlattal szembe szállva, az annyiszor hangoztatott tárgyalagosságban bizva, a volt nemzeti párszéről, — Szundy Károly azt az indítványt tette, hogy válassza meg a kör Kiss Áront, a tiszántuli ev. ref. egyházkerület püspökét dísztagjául.

Megteszi kötelességét ezzel a kör azon mulasztással szemben is, a mit már a debreczeni kongresszus után meg kellett volna tennie Kiss Áronnal, mint az ifjuság völnei iránt annyira melegen érdeklődő nagy férfival szemben; másrészt pedig ez lesz leg-szebb példája annak, hogy a felekezetieskedés ki van zárva a körből.

rát és lankadni érezte erélyét, mindinkább elhalványulni bíztató zeményeit.

Csaa egyetlenegy szert jakart még megpróbálni az utolsót.

— Erre pedig nemsokára megjött az alkalom.

Beütöttek a választások.

Egyed Béla tanár föllépett képviselőjelöltnek szélsőbaloldali programmal.

Lekötelező, szives modora sok barátot szerzett neki e városban és a környéken. — Politikai hitvallása népszerű volt a kerületben.

Megválasztása tehát — közzólas szert — több volt mint bizonyos. Még pénz se kell tt hozzá. A gazdagabb párhivek hamarosan össze adták az „alkotmányos költségeket.”

Sugárzó arcczal jelent meg az örnagyknál a népszerű képviselőjelölt. Ép az első fényes eredményű párttervezletről jött, ahol amugy előjáróképen elszavalt egy viharo éljenzéssel fogadott programbeszédet. Gizike sokatmondó, meleg kézzorítással fogadta őt. Már több nap óta kimondhatatlan gyönyörrel hallotta városszerte emlegetni az ő Belája nevet.

Milka néni ismét a könyvezésig meg volt hatva, nyája-an csirogatta meg az Egyed fejét és vaitig csak azt ismételtette, hogy:

— Ugy-e hogy megmondtam? Látod, Miklós, látod?

Az örnagy pedig mogorvább volt, mint valaha. Sokáig szemlélte a nők élérzékenyédését, a mig végre türelmét vesztvén mérge-sen kiötr.

Látom, látom... Igenis látom, hogy ez az ur ismét egy óriási ostobaságot akar

Mert ha elküldi képviselőit a kör a Szt.-Imre egyesületbe, megválasztja Császka kalocsai érseket — minden más különös megokolás nélkül, meg kell akkor tenoie más irányban is a hasonló lépéseket.

Mert azt csak reméljük, hogy a kör t. vezető ifjai sem merik allítani, miként mindez nem felekezetieskedésből történt.

A néppárti ifjak előbb akadályozták a kérdésben való határozathozatalt, majd a következő ülésen, melyet az indítványozó tavol-léteben s értesítése nélkül hívtak össze az indítványt egyszerűen visszautasítottnak mon-dottak ki s tárgyalas alá nem bocsátották.

Ifj. apszai Mihályi Peter, az Egyetemi kör elnöke még mindehhez nyilatkozatot tett közzé, a M—g és A—ny című lapokban feltüntetvén magát s az E. kört a felekezetieség legnagyobb ellenségének.

Ebben az épületes detogban nyilatkozik most Szundy Károly, a liberális egyetemi ifjak volt elnökjelöltje és a következők közlé-sére kért fej bennünket:

Nyilatkozat.

Az Egyetemi kör jelenlegi elnöke a M—g és A—ny napilapokban nyilatkozatot tett közzé a «választmányok egy liberális érzelmu-tagja ellen, aki Kiss Áronnak a tiszántuli ev. ref. egyházkerület ősz s érdemudus püspökének a K ö r d i s z t a g j á u l leendő megválasztását indítványozta.

Ezt az indítványt az elnök ur egyszerűen nem engedte tárgyalni s így mint ő mondja, a felekezetieskedéstől meg mentette a kört.

Nem akarok hosszabb cáfolatba bocsát-kozni, csak a következőket jegyzem meg:

Hogy az Egyetemi Kör vezetősége s a többség mennyire felekezetieskedő, eléggé bizonyították a néppárti harcok.

Kiss Áron minden körülmények közt szerzett annyi érdemet magának az ifjuság előtt, mint Császka érsek. Ha lehet egy r. kath. érseket megválasztani a kör tagjává, minden különös megokolás nélkül, ha vannak érdemesek a khatolikus klérusban, akkor kell más felekezebeliek között is ilyeneket koncedálni s nem lehet monopolizálni a kört a katholicizmus részére.

Ha valaki van, a ki őszintén becsüli és tiszteli Kiss Áron püspök urat, ugy az én vagyok.

elkövetni... Követ 48-as programmal! Az kéne csak! Ellenzéki az én familiámban, a mely mindig kormánypárti volt... Mikor két testvérem van a miniszteriumban, egy sógorom meg állami főmérnök, akkor az én egyetlen leányomból ellenzéki, szélsőbali feleség legyen!

Egyed Béla még áznap lemondott a képviselőjelöltségről, de egyszerűs mind arról a reményről is, hogy az örnagy valaha hozzáadja feleségül a leányát.

Elkeseredett kedélylyel tért vissza hivatala teendőihez, hogy ezentul csak azoknak szentelje minden idejét, hogy a komoly munkában keressen vigaszt és feledést.

Az örnagyékhoz mind ritkábban látogatott el: csalódása fájdalmait csak növelte a Milka arczának és Gizi arczának némá szevedésre valló kifejezése, melyből a titkos könnyek nyomaiival a teljes reménytelenség szomorú tudata félremagyarázhatatlanul volt kiölvásható.

A kétségbeesés lassankint a világkerülés és embergyűlölet felé kezdte hajtani a tanárt. Lelke vigasztalan sötétjéből mélatu, szelid fényével csak a szeretett leány kedves képe világított elő...

— Borzasztó!... Ösvetetlenül megzavarodott a szegény fiu... Olvasd csak Gizikém...

Igy szólt e y napon Milka néni és izgatottságtól reszkető kezekkel nyújtotta át hűgának a helyi ujság legújabb számát.

Gizi elsápadt és ijedten kérdő téktutet vetett nagynénjére.

Eppen ezért akartam, hogy jóvá tétessék Kiss Áron püspök urral szemben az a vétkeinek nevezhető mulasztás, hogy nem az elmúlt félévben történt ily értelmű ajánlás.

Kiss Áron püspök urnak minden körülmények között van annyi érdeme a liberális ifjuság szerint, mint Császká érseknek. Meggyőződésem volt ez már Debreczenben is, a hol ki is jelentettem, hogy minden vallásfelekezeti püspökei, illetve lelkeszei közül fogok ajánlani disztagságra egyet-egyét, ha azoknál látok annyi érdemet az ifjusági ügyekkel szemben, mint Császká érseknél.

S ha ily értelemben tett, illetve teendő indítványomat elfogadják, csak akkor szünhet meg a felekezetiesség vádjá.

Szundy Károly.

A megszökött vivómester.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 8.

Budapesti sport és művész körökben már napok óta beszélik egy ismert vivómester és egy budapesti színész szökéséről. Eleinte azt hitték, hogy a gavallér vivómesternek holmi szerelmi kalandjáról van szó.

A szerelmes pár eltűnése mellett nagyszabású csalás rejlik, melynek következményei elől menekült a vivómester.

A fiatal szép hölgyike követte szeladonját, csakhogy az a menekülés első állomásán, Bécsben, faképnél hagyta őt és menekült egyedül tovább.

Robelly, fővárosszerte ismert és közkedveltségnek örvendő vivómester az eset hőse. Látogatott vivóiskolája volt, de oly nagy lábon élt és olyan »uri passziói« voltak, melyeket jövedelme fedezni nem tudott. Adóságokba verte magát s az elmúlt tavasszal elhagyta Budapestet, hogy menekülhessen hiteltelől.

A vidékre költözött, hol különböző városokban vivóiskolákat nyitott. Eleinte Szegeden, majd Temesváron telepedett le, de mindenünne sok adóság hátrahagyásával eltűnt. Így Temesvárott egy Mayer Frigyes nevű egyéntől 2500 koronát csalt ki. Körut-

Azután a következőket olvasta fel félhangos mormolással:

»Kinos jelenetek volt színhelye tegnap városunk nagyvendéglőjének étkező terme. K. S. földbirtokos sértő szavak kíséretében gonta felelősségre E. B. gimnáziumi tanárt politikai magatartásáért, a mire az utóbbi hatalmas arcizulással válaszolt. A földbirtokos nyomban hívhatta a tanárt.

— Milyen botrány! — sóhajtott a Milka néni.

— Most már csakugyan mindennek vége — szólta Gizzi és keserves sirásra fakadt.

Néhány percczel később ragyogó a czízal rontott be a szobába az örnagy.

— Hallottátok? A professzor felpofozott valakit, a ki megsértette!

A nők fele sem mertek tekinteni, — No, végre valahára. Mégis csak megmozdult benne a vér . . .

E pillanatban kinyílt az ajtó és nyugodt, komoly tartással belépett rajta Egyed Béla tanár.

— Örnagy ur!

— Elég, öcsém uram. Mindent tudok. Jöttétek te. Ugy kellett annak a hercegnő ficzkónak . . . Bravo, bravisszímó!

Lenne ely kegyes, elvállalni mellettem a segédkezést?

— Ó, ezer örömmel, kedves fiam . . . Ez ráár beszéd . . . Tudsz-e vivni? Hat lőni? Nem? Sebaj Jer te a kertőbe. Ugy kitanítalak, hogy a hajad szála se fog meg görbülni. De álljunk meg csak egy kicsit . . . Halljátok-e gyerekek, talán el is telt már a bolond esztendő? — — —

jában Kolozsvárra is eljutott, hol hat hétig tartozkodott. Ebben az időben beleszeretett a kolozsvári »Nemzeti Színház« egyik művésznőjébe, Almássy Lolába. Érzelmét a fiatal színész nő viszonozta és jölehet, tudta, hogy a vivómester nős és családós ember, mégis követte őt Budapestre. Itt nemsokára a Vigzínház szerződtette.

Visszatérve a fővárosba, a vivómester pénz nélkül állott. Ekkor »szoniális ideája« támadt. Vivóterme számára óriási személyzetet szerződtetett, így például »terem-mester«-nek 4000 korona óvadékot kellett letennie és több szolgát, kikből szintén 600—800 korona óvadékot követelt. — Ezután megvett Alcsuth-on egy birtokot 74.000 frt.

A birtok 70.000 frt adóssággal volt megterhelve. Csak 4000 forintra volt szükség és annyit személyzetének óvadékaiból elő tudott teremteni. Az óvadék-pénzekkel tehát kifizette a birtokot, de kiállított magának egy 29.000 frt-ot szóló nyugtát, hogy azután elhitesse, hogy a birtok többet ér. Ily módon sikerült is neki egy vidéki pénzintézetből 10.000 koronát kicsalni. A birtokhoz persze személyzetet, ispanokat, kaszúrokat, gazdatiszteket szerződtetett, kikből szintén 800—4000 korona óvadékot csalt ki. Végül azután eladta a birtokot található összes ingóságokat, jölehet azok bírói zár alatt voltak.

Miután ily módon kizsákmányolta a birtokot, Budapestre tért vissza és újabb üzletekbe bocsátkozott. A Fecske-utcában házat akart venni és a dolgnak tudott olyan színezetet adni, mintha komolyan foglalkoznék vele. Az ügyönköknek is azt mondta, hogy vár még néhány napig, talán akkorára enged még a tulajdonos mintegy 500 forintot.

E kijelentés után két nappal az ügyönkökkel egy kávéházban találkozott, a hol előadta, hogy pillanatnyi penzzavarban szenved. Az ügyönkök erre 600 koronát adott a vivómesternek, melyet az három nap mulva visszazaadni ígért.

A mint azonban a harmadik nap érkezett, Robelly eltűnt. Ez történt az elmúlt kedden. Robelly-vel együtt eltűnt a Vigzínház fiatal művésznője, Almássy Lola is.

A mester eltűnése különösen a személyzetnek tünt fel, mert elsőjén fizetést kellett volna kapniok. Tegnapiig vártak és miután meggyőződtek a gazda eltűnéséről, megtették ellene óvadék-sikkasztás miatt a feljelentést. A rendőrség, a hova az utóbbi napokban már több feljelentés érkezett, elrendelte Robelly köröztetését.

A vivómester, hogy üldöztetése elé akadályokat gördítsen, fényképeit ismerőseitől és mindenünne, ahol csak találhatók voltak, elvitte és azokat megsemmisítette. A szökés végcélja ismeretlen.

Almássy Lola Budapestben lakó szüleihez levelet írt, melyben megírta, hogy a vivómester a faképnél hagyta és neki azt mondta, hogy M i l á n ó b a megy, a hol rokonai laknak.

Mint a délutáni órákban értesülünk, Robelly Jenő vivómester ellen a rendőrségen eddigelé a következők tevék feljelentést Prandl György 600 korona erejéig, Szűcs József 600 korona, Hutter Samu 400 korona és Erchelits Imre 600 korona óvadék elsikkasztása miatt. Az első három mint vivóterem szolga, az utóbbi pedig mint vivóterem felügyelő volt Robellinél alkalmazva, a rendőrség a nyomozást folytatja.

Színház.

A könyvtárnok. Maser négy felvonásos vígjátéka, vagy sokkal helyesebben mondva, helyeskomikumon alapuló kedves bohózata hozta mozgásba szerdán este a szép számú közönség nevető izmait. Az előadás sikerültnek mondható s a siker oroszlanrésze Tanayt és Kiss Irént illeti, kikhez méltán csatlakozik Pataki és Sziklai is. Nagyon finomul, szokott kedvességgel alakított T. Halmi

Margit, Szathmáry, Odry, Nagy Gyula jelentékeny részt követelnek az est sikeréből. A két enekesnek Köröcsinek és Pechynek az a feladat jutott, hogy megmutattak, miként néznek ki vörös frakkben. Persze ezt más is elvégezhette volna.

Az est egyik kiemelkedő mozzanata, hogy színházunk vezetője meg akarta győzni a közönséget Bárdos Irma sokoldalúságáról. Ő ha kell karhölgy, ha kell, segédszínész, de szükség eséén primadonna, pl. a »Párisi élet«-ben, ha táncosnő kell, akkor is helyt áll, illetőleg lejt, — tegnap naiva volt, legközelebb hősnő lesz s majd a többi skálákat is végig ját-za, mindet egyforma sikerrel.

A férfi szereplők közt is van három ilyen sokoldalú férfiú, hogy kik, nem nevezem meg, ugys mindenki kitalálja. Ugyan mire való hat az a panasz, hogy az egyes zsebrekötők nincsenek betöltve? Nem sok tagra, hanem sokoldalú tagokra van szükség s ilyenekkel mi dicsekedhetünk. Még csak aonyit, hogy az angol neveket és szavakat kritikan alól ejtették ki.

— a —

A »Kisértetek« a debreczeni színházban. Ibsen »kisértetek« című drámájára készül legközelebb a színtársulat.

Az elmúlt évben Zaccani a hírneves olasz jellem színész játszotta e darabban Osvald szerepét, egy paralytikus festőt, kit nálunk T a n a y Frigyes fog személyesíteni, a kinek e fele alakítását az Adorján Baro morphinista főhadnagyban s Rank orvosban láttuk. Kíváncsian nézünk Tanay ez újabb alakítása ele, mert bizton hisszük, hogy művésze éte e darabban is érvényesíti.

H I R E K.

* Pártunk eljáróinak figyelmébe. Tisztelettel kéretnek az eljáró urak, hogy holnap, nov. 9-én este 6 órakor a függetlenségi kör helyiségében igen fontos ügyben mulhatlanul szíveskedjenek megjelenni.

* A városi népszámlálás tárgyában tegnap délelőtt népes értekezlet volt a kereskedelmi akadémia disztermében Komlóssy Arthur főjegyző polgármester helyettes elnökölete alatt, ki bemutatván dr. Varga Gyula miniszteri osztálytanácsost, a m. kir. központi statisztikai hivatal aligazgatóját, felkérte a jelenlevő számlalobiztosokat es felülvizsgálatra hivatott urakat, hogy tegyenek kérdéseket o y esetekben, a midőn valamely felvilágosítást óhajtanak nyerni.

A megállapodások jegyzőkönyvbe vételére Csóka Sámuel polgármesteri titkárt kéri fel s átadja a szót dr. Vargha tanácsos urnak. Ezután az általános utasítások több pontjainak felolvasása ejtett meg es többen szólottak a tárgyhoz, minek folytán igen sok kéteiyek lettek eloszlatva es két rendbeli fontos kérdésben az országos statisztikai kiváltal utján a kereskedelemügyi miniszterhez felterjesztés is fog tétetni.

Majg a népszámlálásról irandó ösmer tetés szükségességét mondotta ki az értekezlet s elnök bejelentette, hogy annak megiratását Zoltai Lajos városi segédlevéltárnokra fogják bizni, kinek e téren kitűnő tolla ösmeretes.

A város 17 négyzög mérőföld kiterjedésének beosztási térképét mutatta be Haty Kálmán városi mérnök, melynek alapján foguak a számláló biztosok beosztatni. Végül elnök főjegyző — lelkes szavakban kéri a megjelent urakat a magyarság es különösen Debreczen érdekében a hazafias munkálko-

dásra s köszönetet mond városa nevében dr. Vargha Gyula urak megjelenése és szíves előadásáért, — a gyűlést 12 órakor bekezdte.

A zsúfolásig megtelt díszteremben Boczkó Samuel rendőrfőkapitány, az összes tanácsnokok és városi főtisztviselők, továbbá Vészprémy Zoltán vármegyei főjegyző, dr. Baczony Lajos, Csath Zsigmond, Csiky Lajos és több érdeklődő urakat láttunk — kik mindazon meggyőződésben távoztak, hogy a népszámlálás Debreczen városára nézve meglepő új adatokat fog eredményezni, mert alapos munkát fognak végezni.

* **Birtokmegosztás Debreczenben** című gazdaság történelmi tanulmánya Zoltai Lajosnak 30 filléret megrendelhető a Magyar Gazdaszövetségnél. (Budapest, Baross utca 10 sz.) vagy Kilián György fővárosi könyvkereskedőnél, esse leg magánál a szerzőnél Debreczenben, városi levéltárban.

* **Munkások egy katonatiszt ellen.** Przemysl-ben a munkások tegnap este megtámadták az 58-ik gyalogezred egy tisztjét. — Hogy zavarba hozzák először revolverrel a levegőbe lőtték ötször, azután bottal véresre verték a tisztet, a kinek nevet a rendőrség titokban tartja.

A támadás okát azonban mindenki tudja. A munkások bosszút akartak állani; azért, hogy az 58. gyalogezred tisztikara egyre szidalmazza Liedermann dr. ügyvédet, a munkások egyik vezetőjét. Liedermann egy szocialista újságban ismételt az irtó, hogy az 58. gyalogezred tisztjei embertelenül bánnak a katonákkal.

A tiszték ezért fegyveres elégtételt kerestek tőle, de Liedermann kijelentette, hogy nem ad elégtételt, mert a mit irt az igaz. Néhány nappal ezelőtt az ezred legfiatalabb kadétja nyílt utcán arczul ütötte Liedermant és ezt bosszulták meg a munkások úgy, hogy megverték az ezred egyik tisztjét. Hogy a támadás és bosszualás volt az oka, bizonyítja az a körülmény is, hogy ugyanazon uton, ugyanazon időben más ezredék tisztjei is mentek de a munkások senkit sem bántottak, éppen az 58. gyalogezred tisztjét várták. A tiszték védelmére most katonai őrszolgálatok járják be az utcákat.

* **A debreczeni otthon felavatása.** — A debreczeni Ipari testület, az Iparos Kör és Iparos Ifjak Önképző Egyesület ezen utóbbi egyesület 25 éves fennállásának emlékére és »Iparos Otthon» felavatása céljából, ennek nagytermékén (Simonyi utca 1 szám, 3 lépcső, 2 emelet) folyó évi november hó 18-án délelőtt tíz órakor együttes díszgyűlést tartanak.

A díszgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. — Tartja Tóth Kálmán az iparistestület és az iparos ifjak önképző egyesületének elnöke.

2. Az »Iparos Otthon» átadása Debreczen szab. kir. város nevében Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, — átvetele Serli Edénz iparos kör elnöke, mint a fentemlített ipari egyesületek megbírója által.

3. Alkalmi beszéd. — Tartja Dr. Kőrösi Kálmán az iparistestület és az iparos ifjak önképző egyesületének ügyésze.

4. Himnusz. Éneklé az iparos ifjak önképző egyesületének dalköre,

Délben 1 órakor társas ebéd az »Arany Bika» dísztermében. Egy teríték ára 3 korona.

Jegyek bezárólag 1900 november hó 16-ig válthatók Tóth Ferencz férfiszabó üzletében (városháza). Este 8 órakor az iparos ifjak önképző egyesületének táncmulatság a dalkör közreműködésével, az »Arany Bika» dísztertermében Belépő díj 2 korona.

* **Polgári asztaltársaság Dróher sör-csarnok.** Az asztaltársaság tagjai tisztelettel felkértek f. hó 10-én szombaton este 8 órakor tartandó nagy vita estélyen okvetetlen megjelenni. Az elnökök.

* **Az izr. hitközségi tagok figyelmébe.** Értesítetnek a t. tagok, hogy a Deak Ferencz utcai izr. templomban az istentisztelet továbbbi rendelkezésig a következő időben fog tartatni: Köznapiakon reggel 1/4 7 órakor, d. u. 1/2 5 órakor. Szombat és ünneppapokon d. e. 9 órakor, d. u. 1/2 4 órakor. Péntek és ünneppapokat megelőző este 4 órakor,

* **Értesítés.** Mindazok, kik a »Bikur-Cholim» debreczeni betegsegélyző egyesület kötelekebe rendes vagy pártoló tagokul belépni szándékoznak, értesítetnek, hogy az alapszabályok 35. § a. pontja értelmében f. e. november 8-tól december 8-ig a bekebelezési díj elengedése mellett az egyesületbe beléphetnek. Jelentkezhetni a »Pásti-utcai» templom épületében levő jegyzői hivatalnál, naponta d. e. 10—12 óráig. Debreczen, 1900. november 7. Rosenbergh József, elnök.

* **A debreczeni lovasrendőrök mozgalmá.** A debreczeni lovasrendőrök 40 forint havi fizetés mellett szolgálják a várost. Kötelesegtudások mintaszere. Lelkiismerettel, pontossággal végzik közbiztonsági szolgálataikat. A negyven forint havi fizetés azonban alig-alig elegendő arra, hogy családjukat fentartsák. A családon kívül azonban ott van nekik a szolgálatukkal járó lótarás. Ez havonként legalább 25 forintba kerül. Már most 40 forintból hogy fedeznék mindezt. Megbeszéltek maguk között s egy kérvényt adtak be a városi tanács-hoz — melyben kérték fizetésük fellemelesét. Hiszük hogy a városi tanács illetve a körgyűlés méltányolni fogja teljesen jogos kérelmüket.

* **Agyonlót vivőmester.** Zágrábból szenzációs hírt hozott egy távirat nekünk.

A horvát fővárosban halálos párviadal volt, a melynek egy ismert nevű magyar vivőmester lett az áldozata.

M. nyhárt Béla régebben magyar államvasuti tiszt volt Dombóváron. Már akkor a legjobb vivők közt emlegettek a nevét.

Amilyen rettegett volt az ereje, olyan félelmes híre vala tul a Dunán, ahol ugyszólván minden városban ismerték a kicsi zömök, fekete embert, akinek párbaírói valóságos legendák száltak.

Néhány évvel ezelőtt került Pécsre Menyhárt Béla, hol az 52. gyalogezred tisztjeivel volt nagy affairje, mely annak idején országos zenzációt keltett. Egy egész sor katonatisztel vívott meg, s minden küzdelemből sértetlenül került ki.

Akkoriban vivő iskolát is nyitottak Pécsen, hol kedvence lett az uri társaságnak. Még néhány kisebb párbajt vívott, azután meg nősülvén a véres küzdelmeket kerülte, az összedűközések elől kitért, s egész életét családjának szentelte.

Megszüntette vivőiskoláját is és hogy biztos megélhetést teremtsen magának, vizszatért az államvasutak szolgálatába.

Mostanában Zágráb volt az állomása. Onnan kapta a szomorú hírt Dombóvárra, hol kicsi fiával szülei sírját koszoruzta meg.

A sürgöny tudtára adta a fiatal hitvesnek hogy férjét párbajban agyonlőtték.

Menyhárt Bélának egy Horváth vasuti tisztviselővel volt pisztolypárbaja súlyos feltételek mellett. Az ellenfél első lövésre talált,

A 25 lépérről röpitett golyó Menyhárt Béla mellébe fűródott s néhány óra múlva halálát okozta az egykosi párbajhősnek, kinek

tragédiája nagy részvétet keltett azok körében akik Menyhárt Bélát életében oly nagyon szerették.

* **Összegegett gyermek.** Gyíresről írják lapunknak: Szelezsán Tógyer a minap kiment az erdőre fát vágni. Hogy hűvös volt az idő, tüzet rakott és a mellé ültette alig hat esztendő kis fiát, Tógyert. Aztán dolga után látott. A kis gyermek egy darabig csendesen ült a tűz mellett, hanem egyszer aztán remült sikoltozásba kezdett. A ködmőne tüzet fogott es mire az apa előkerült a sűrűből, már merő egy láng volt az egész gyermek. A megrémült ember elfojtotta ugyan a tüzet, de a kis gyermek úgy összegegett, hogy másnapra irtózatlan kinok között kiszorodott. A gondatlan embert feljelentették az ügyészségnél.

* **A braganzai herceg váltói.** — A rendőri sajtóiroda tudatja, hogy Vargha Antal uzsorást és Lukács Mátyas pénzügynököt, a kiket a braganzai herceg följelentett váltó hamisításért tegnap délután átkísérték a főkapitányságról az ügyészség börtönébe.

* **Dinamit lopás Biharban.** Nagy dinamit lopásnak jöttek nyomára a napokban Remeczen. Nyiri István Biharujfaluban lakó mérnök ugyanis, a ki a remeczi ipartelepen is vezeti a robbantásokat, Remecz községben dinamitot tart raktáron. Hétfőn hogy raktárát megtekintette, megütközve tapasztalta, hogy azt nemrégiben feltörték s a dinamit készletből nyolcvan darab dinamit töltényt loptak el. Kétségtelen, hogy a tettesek remeczi románok voltak, akik tudvalevőleg a Jád patakban tenyésző pisztrángok fogására vagyis megölésére használják a dinamit patront. Csodálatos dolog, hogy ennyi dinamit tudnak ellopni Remeczen, mert némi elővigyázat mellett ilyesmi nem történhetne meg. — A nyáron is elszakította egy román munkásnak jobb keze három ujját egy ilyen lopott dinamit töltéay, amint játszott vele. Éppenséggel nem lehetetlen, hogy ilyenformán nagyobb szerencsétlenség is történik valamelyik napon.

* **Közygyűlés.** Az angol társalgókör nov. 11-én (vasárnap) d. e. 11 órakor a kör helyiségében (városi bérház) közgyűlést tart a melyre a tagok teljes számmal való megjelenésre kéretek. Tárgy egy fontos indítvány.

* **Az amerikai elnökválasztás.** McKinley és Bryan pártja óriási erőfeszítést fejt ki a küzdelemben. A választás eredménye minden valószínűség szerint holnap dé utánra várható.

x **Svéd torna órákat** tartok naponként délután 4—5-ig leányoknak; 5—6-ig fiuknak. Felnötteknek megbeszélés szerint. — **Dr. Szász Adolf** Kossuth utca, 9 szám.

* **A Szt.-Lukácsfürdő kútválalat Kristály** ásványvize 1900-ban a következő kitüntetésekert nyerte; Páris, francia köztársasági kereskedelmi miniszter védnöksége alatt tartott élelmiszerek külön kiállításán, diszoklevél és aranyérem; Brüssel L' Association internationale pour le progres de e'Hygiène, diszoklevél és aranyérem; Becs Mária Jose há ő fensége védősége alatt tartott kiállításán diszoklevél és aranyérem; Strasburg Hoheimlohe Langenburg herczeg, Elzász-Lotharingi helytartó védnöksége alatt tartott közlelemzési kiállításán diszoklevél és aranyérem; Krakó a természettudományi és orvosi diszoklevél és aranyérem. Ezt az ásványvizet számos külföldi, európai és tengerentuli piacon sikerült bevezetnie és különösen figyelemre méltó, hogy Ausztriában mely a nálunk enovira elterjedt osztrák savanyuvizek hazája, is szép keresletnek örvend.

* **A Sátoraljnyhelyben** megjelenő „Felsőmagyarországi Hírlap” című független pártu politikai újság vezetésében változás állott be. Az eddigi szerkesztő, Bíró Pál, kilépett a lap kötelékéből, helyette felelős szerkesztő Dr. Buza Barna ügyvéd, ki eddig a lap főmunkatársa volt, szerkesztő társ pedig Rosnar Imre lett.

IRODALOM.

A **bűnvádi perrendtartásnak** sok panasza okot adó nehézségeit az a körülmény okozza, hogy az egymáshoz tartozó, vagy egymásra vonatkozó szakaszok az egészben elszórva találhatók s összekeresésük időbe és fáradságba kerül. Annál feltűnőbb ez az elszórtág a kisebb bűnyeknek, vagyis azoknál, melyekben a kir. törvényszékek másodfokulag intézkednek; ezek felelővitele körül pedig általános a tájékozatlanság, mert a kisebb bűnyek felelővitelének szabályai után nemcsak a Bp. ts. ban, hanem más törvényekben és rendeletekben is nagy szorgalommal kell kutatni.

Pedig felettebb nyomatók ezeknek ismerete, mert a járásbíróági büntető ítéletek némely esetekben már nem felelővethetők, más esetekben a felelővítés felesleges költséget ró a felekre és fáradságot a bíróságokra.

E bajon óhajt segíteni ez a könyv, melyben a kisebb bűnyek felelővételére vonatkozó törvények és szabályok úgy vannak összegyűjtve, hogy az egy tételre vonatkozó összes törvények és rendeletek ugyanazon helyen összcsoportosítva s a homályos helyek a Bp. ts. indoklásából és más forrásokból merített adatokkal megvilágítva legyenek. Különösebben ki vannak domborítva benne a felelővítés bejelentésének, a felelővíteli eljárásnak, a másodfoku eljárásnál a felek jogainak és kötelesegeinek, valamint a másodfoku határozat hozatala utáni teendőknél szabályai.

A könyv könnyebb kezelhetése végett hozza betűsoros névmutató van csatolva.

A könyv legczelszerűbb megrendelési módja, ha pénztalványon 1 k. 70 f.-t beküldünk a Franklin-Társulatnak, Budapestre, IV. Egyetem-utca 4. szám.

Ásványhatározó. Egyszerű fizikai és kémiai kísérletek alapján írta Tökés Lajos tanár.

Budapest 1900, 16-rét, 112 lap. Ára kötve 1 korona. A természet megismeréséhez vezet legközelebb e könyv, mely az ásványok gyűjtése módját s kezelését ismertette világosan és könnyen érthetően adja elő az ásványok alaki-fizikai és kémiai tulajdonságait; szabatosan leírja a forrasztóeszközök s a fontosabb kémlelő szerek alkalmazását, kiváló figyelembe vételével azon szemebetűnő jelenségeket, melyek alapján az ásvány alkotó részei akár mák-zem darabkáiból is — biztosan felismerhetők. A határozó kulcsban mintegy negyedszáz, főleg hazai ásvány var felvére. Egyszerű módszere, beosztása s áttekinthetősége lévén az ifjúságnak s általában kezdőknek való, s azért csupán oly kísérleteket sorol fel, melyek könnyen s költségcsökkentő révén végrehajthatók. Nem tekintve praktikus értékét, már közműveltségi szempontból is igen szép előnyöket biztosít a vele foglalkozóknak; hasznos segítőtje az ifjúságnak a tanév a folyamán, nemes szórakozást nyújt vezetője szabad óráiban. A tizenkét ábrával illusztrált könyv a Franklin-Társulat kiadásában jelent meg csinos kiállítással.

CSARNOK.

Huszárosan.

Írta: **Degré Alajos.**

Nem tehetek róla, de akaratom ellenére is képek merülnek föl emlékeimben abból a dicső korból, mikor eszméért lelkesültek, el-

vekert harcoltak s meggyőződésért föláldozták magokat a kor-és osztálykülömbőség nélkül s haza hívei.

Más idők! Más emberek! Más erkölcsök!

Események, melyek össze borult férfiakat megindítanak, a mai nemzedék sokszor hidegen hagyják: nem értik mert azt át kellett élni, — átérezni, hogy méltányolhasuk!

Rajzom abból a korból szól, mikor a levegőben volt az áramlat, mely az embereket a köznapiságból kiragadta.

B*** mezővároska nagy vendéglőjében mulattak az ott ellomásozó huszártisztek fölött a pezsgő, szikrázott az élcz, s nekivöléstől vilogtak a szemek. Csak egy ifju kapitány ült nyugodtan, érintetlenül hagyván gyöngyöző poharát.

A gazda, báró Rummy, másodkapitány, megszólalt:

— Bajtársak! Tudjátok-e mit ünneplünk ma?

— Talán jegyet váltottál a szép grófnéval — incselkedett szomszédja.

— Még nem.

Erre az ifju kapitány, a kit társai Dézsynek szólítottak, úgy tollá el maga elől poharát, hogy annak tartalma az abroszon habzott szét.

— Tékozló! — jegyzé meg átellenese. — Nem tudod, hogy minden csöppért kár!

— Hogy ne szenvedj rövidséget kárpótoljak. Pincér! Őt üveg pezsgőt a javából!

— Ebből csinós malatság fog kinőni — jegyzék meg többen, csak Rummy báró haragpott ajkiba,

— Elkézted mondani — figyelmeztette az egyik tiszt — de nem végezted be. Hát mit is ünneplünk most?

— Azt — felelte Rummy — hogy Fatime megérkezett.

— Ki ő?

Mit mond hozzá a grófné?

— Szőke-e vagy barna?

És más hasonló kérdésekkel ostromolták egyszerre.

— Se nem szőke, se nem barna, felelt Rummy — hanem szürke.

— Akkor hát ne féltsd tőlünk, nevettek karban.

— Még e mindnyájatokat el fog bájolni.

— Tehát tündér?

— Szürke arabs — mond büszkén Rummy — melyet Guerra lovarművész idomított be.

— Mulatságos lesz — szólalt meg most Dézsy — ha majd a rohamban elkezd a polkát táncolni.

Azért mégis meg fogok vele szégyeníteni minden lókupeczet — felelt Rummy.

Ugy pillantottak ő sze, mintha két vilám találkozott volna.

E két ifju volt az ezred szemefénye, — s e két ifju — halálosan gyűlötte egymást.

Báró Rummy deli, j szívű, elmés, gazdag és bátor ifju, roppant összegeket költött lovakra s halálosan sértette, hogy mégis örökké csak Dézsy lovairól beszéltek s Dézsy lovaglását magasztalták. E gondolat elrabolta álmát, megzavarta mulatságait s elkeserítette állását.

Rendkívül bántotta, hogy őt, ki vakmerő lovas s egy vagyont elköltött lovakra, Dézsynek e téren még csak vetélytársul sem emlegetik.

Dézsy alaposan végzett tiszt: a lovaglásban elméletileg s gyakorlatilag oly tekintély, hogy sok esetben még idegen ezredeknél is kikérték véleményét vagy tanácsát. Istállójából az általa idomított vagy lovagolt parigak mesés áron keltek el, s ez tette lehetővé hogy ő, a vagyontalan ifju, minden kedvtelésben s fényűzési kiadásban lépést tartson a leggazdagabb tisztekkel. Mindenkiel a legba-

rátágosabb viszonyban élt, az egy Rummy kivéve, mert úgy látta, s úgy tapasztalta, hogy Sándorffy grófné Rummy jobban szíveli, vele inkább mulat, hogy aztan előkelő helyzetnél fogva a szép özvegy körül szabadabban mozoghat, mint ő, kinek csak tudománya, karója s egy kis tudománya van.

Persze ez bőségesen elég volna egy embernek s neki is, ha történetesen szive nem langolna egy grófnéért, kinek a deli, gazdag báró udvarol.

Ezert kerülte Rummy barát.

Szép márcziusi idő volt, azon kora tavaszi napok egyike, midőn az ég derült s szélcsend uralkodik, midőn a természetben minden megmozdul, a pázsit zöldelni kezd, a fák megdagadt rügyei fölpatognak, a kibajlott bokrokban madárkák zengedeznek, s a szántóföldeker béresek durrogatják osteraiukat!

Sándorffy grófné emeletes kastélya a diszkert közepén büszkölkedett. Az emeleten nagy terrasz volt, melynek két oldalán széles márványlepcső vezetett a kertbe.

A terraszon előkelő kis társaság ül, a hölgyek lovagló öltözetben úgy látszik a paripák elővezetését várták, hogy elvagtassanak szabadba, élvezni a bűbajos napot. Élénk beszélgetésben voltak, a mint a grófné egyszerre felkiáltott:

— Erkeznek a leventék!

E pillanatban négy huszártiszt ugratott a kertbe, egyenest a terrasz elé tartva. Báró Rummy szürkéje csodálatos szép állat volt; lábai, mintha esztergályos remekbe faragta volna oly finom szárazak, s csak térdén fölül duzzadnak ki az izmok: erei a szürkéségen átkellenek, feje kicsiny, száraz, szemei tüzet szórnak s rózsaszín orrlukai idegesen rángatóznak. Járása, ha szabad e szót alkalmaznom, kecses.

Ez volt Fatime. Két-három nyujtott ugrással a terrasz előtt termett, hol két lábrá agaskodva, he yben megfordult.

A terraszról elragadtatással nézték.

Az ezredes udvarasan hajolva a grófnéhoz, mondá:

— E szürkének a grófné adta a sarkantyut.

Sándorffyné, mintha nem értené a cselzást, valasz nélkül hagyta, míg a korlaton kihajolva, Rummyhoz lépett:

— Ugyan hol vette? Gyönyörű, felséges!

— Megmutatom közelebről — felelt a báró.

És hajmeresztő jelenetet rögtönzött.

Rummy a terrasz lépcsőjére ugratott; a márvány szikrákat hányt. Megállapodás nélkül fokról-fokra haladt fölfelé. Sajátságos érzés volt azt látni, hogyan küzde magát előre a szegény para; hátsó lábait megfeszíté, hogy az izmok rángatózva domborultak ki, s az erek megdagadtak, míg első lábai csaknem térdeibe kapaszkodtak a csuszamlós kőbe. Az ember idegeit átjárta ez a csikorgó hang, melyet a patkó súlyos surlódása a kemény kővel — előidézett.

A nézők félve lesték, mikor csuszik el a ló lába s urával együtt homlok-hanyatt zuhan le. De ez nem történt, s Rummy egyszerre csak a terrasz közepén volt; lova mind a négy lábára remegett.

Lovast s lovat dicsérték, csodálták, s a szép állatot finom nő kezek czirogták.

Most következett a még nyaktörőbb vállalkozás: Rummy a terrasz másik lépcsőjén lovagolt. Ez istenkísértés! Mily bizonytalansággal keresi a ló lábával a helyet, hol azokat megvesse; hátulsó lábai összezsugorodnak, mint a mecskáké, mikor nagy ugrásra készű, aztan csak lassan, csusztatva eresztik lejjebb-lejjebb.

Mindenki visszafojtotta lélegzetét s félni látszott a következő pillanattól. Végre szerencsésen leért, a nézők örömmylátkozatban törtek ki.

A paripa, a mint biztos talajt érzett lábai alatt, büszkén fölütötte fejét s jókedvűen ágaskodott.

Rummy pajtásaihoz lovagolván, Dézsy előtt megállt e szókkal:

— Tedd meg ezt, ha van hozzá lovad és bátorságod.

Dézsy némán bolintott fejével, megvergette lova nyakát s végig simogatta sörényét. A ló, mintha csak értené ura szándékát, fejével vagy kétszer szüggé felé vágott s lábával kaparni kezdett.

Dézsy föl- és lelovagolt a lépcsőkön ugyanott, a hol Romy, a nélkül, hogy egyetlen arczizma megmozdult volna.

A nézők viharos éljenbe törtek ki. Az ezredes elragadtatással kiáltott; — Ez huszárosan volt! — Aztán a grófnéhoz fordulva, folytatá: — ezredünknek ilyen tisztjei vannak.

— Valóban — felelt a grófné — az ezred büszke lehet.

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonátörzsde.

nov. 8.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	kilós	Ar 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frtől	frtíg		frtől	frtíg
Tiszavidéki	76	7.35	7.50	80	7.80	07.75
"	77	7.45	7.50	81	7.85	07.75
"	78	7.60	7.60	82	7.90	07.75
Fehérmegyei	79	7.65	7.70	81	7.65	7.75
"	76	7.35	7.65	80	08.05	08.25
"	77	7.45	7.75	81	7.75	7.75
"	78	7.60	07.90	82	08.90	08.95
Festvidéki	79	7.70	08.00	81	07.85	08.05
"	79	7.10	7.15	80	07.90	07.95
"	76	7.30	7.25	81	07.95	07.95
Bánsági	78	7.45	7.30	82	7.80	08.00
"	79	7.35	07.45	81	0.90	0.90
"	76	7.40	07.50	80	0.90	0.90
Bácskai	77	7.55	7.35	81	0.90	0.90
"	78	0.90	0.90	82	0.90	0.90
"	79	0.90	0.90	81	0.90	0.90

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Ruzs elsőrendű	uj 70-72	6.75 6.95
" másodrendű	uj —	6.70 6.80
Arpa takarmánynak	60-62	5.90 6.10
" égetni való	62-64	5.50 5.80
" serfőzdei	64-66	0.00 0.00
Zab	uj 39-41	5.30 5.50
Tengeri bánsági	uj —	6.40 6.50
" más nemű	uj —	0.00 0.00
Repce bánsági	uj —	13.50 14.00
Köles	uj —	5.70 5.80

Sertés vásár.

Kőbányai sertés piac. nov. 8. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (párónként 400 kgm felüli) — kr. Közép p. kint 300-340 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban. Fialtal nehéz (párónként 320 kg. 96-98 kr. Fialtal könnyű párónként 250 kg. sulyban 97-98 krig. Szerbiai: Nehéz p. kint 260 kg. sulyban 94-96 krig.

Sertés létszám: 1900. évi okt. hó 20. napján volt készlet 36762 darab, okt. 21. felbajtatott 686 drb. 1900 okt. 21 én elszállított 742 drb. okt. 22-ára maradt 36905 drb.

M. á. vasutak menetrendje 1900. okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:

	d. u.	p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9 01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 27
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden	déli	12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7 10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3 56
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7 58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2 56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 17
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6 46
Csak Szatmárig	reg.	5 22
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 22
Miskolcz—Kassa felé	este	6 58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 01

H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól	reg.	5 28
B.-Sz.-Mihály felé	vásártérről	reg.	5 51
	m. áll. v.-tól	d. u.	4 06
	vásártérről	d. u.	4 15
	m. áll. v.-tól	d. e.	11 20
	vásártérről	d. e.	11 20
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg.	4 42	
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5 —	
Ohat-Köcs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4 21	
Ohat-Köcs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4 31	
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9 35	
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 03	

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8 10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5 45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg.	6 50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9 15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	1 55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v. (P.-Ladányig gy.-v. átszállással).	este	9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e.	11 41
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 33
Budapest felől	reg.	7 41
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5 14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 51
" " " " gy.-v.	d. u.	12 16
" " " " " " " "	d. u.	3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 12
Csak Szatmárról	este	6 45
(gyorsv.)	este	8 46
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	este	12 07
Kassa—Miskolcz felől	este	7 53
vásártérré	reg.	8 09
máv.-hoz	reg.	8 17
vásártérré	este	6 26
máv.-hoz	este	6 35
vásártérré	d. u.	3 22
máv.-hoz	d. u.	3 30
F.-Abony felől vartérré	d. u.	5 36
m. á. v.-hoz	d. u.	5 45
Ohat-Köcs—Polgár felől vásártérré	reg.	7 50
máv.-hoz	reg.	8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 18
" " " " " " " "	d. u.	3 31

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Feltűnő olesó vetőgépek

kaphatók: Schlick-féle 15 soros 130 ft., Umrath-féle 17 soros, 100 ft., Schutlevorth-féle 13 soros, 80 ft. részletfizetésre. Egy 21 soros Zala Drill 230 ft. Gépek megtekintéshez Piacz-u. 26. Nagytörzsde udvarán.

Szőlőföld vétel

részlettörlesztésre. Közül a városhoz, immunis homokon, mintegy 33 holdnyi területű fölvételre társakat keresek. Előegyezhetni félholdanként is. Szóbeli, vagy írásbeli részletes felvilágosítással szívesen szolgál: Cs. I. pacsirta-u. 49. sz.

Templomülés

a debreczeni Deák-Ferencz-utcai izr. templomban középhajó 3-ik pad, I. sz. sarok ülés örök aron eladó. — Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Egy lakás Csokonai utca 9 sz. alatt kiadó. Az utcai lakás 2 szoba, előszoba és onyhaból áll. Értekezhetni Hatvan-utca 56. Grünstein David urnál.

Eladó ház. A Batthyányi utca 4. sz. ház szabadtérből eladó. Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

Jól jövedelmező ház

497 □ öles telekkel 17.000 frt lefizetéssel elköltözés miatt azonnal eladó. Kossuth-u. 31.

Az, Ermelléki takarékpénztár

székelyhidi bejegyzett cég egy segéd-tiszti állást szándékozik felállítani, melyre ezennel pályázatot nyit és felhívja a pályázói szándékozókat, — hogy pályázati kérvényüket Penkert Mihály székelyhidi lakos vezérigazgatóhoz mielőbb adják be, akivel a fizetés mennyisége és a segéd-tiszti állás feltételeire vonatkozólag értekezhetnek.

A pályázatnál előnyben részesülnek azok, kik kereskedelmi akadémiát végeztek.

Kelt Székelyhiden 1900 okt. 31.

Igazgatóság.

311.

Az, István' gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGED-MÉNY NÉLKÜL.

	korona értékben:	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű		28.60
B. Asztali » aprószemű		27.60
C. Királyliszt		27.60
1. Lángliszt kivonat		26.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt		25.—
3. Zsemlye liszt		23.60
4. Elsőrendű kenyér liszt		22.60
5. Közép kenyér liszt		21.80
6. Kenyér liszt		20.—
7. Barna kenyér liszt		17.20
8. Takarmány liszt		11.80
11. Fírom korpa szákkal		8.60
" " " " " " " "	szák nélkül	8.20
12. Durva korpa szákkal		8.40
" " " " " " " "	szák nélkül	8.—
Csirke buza szákkal		7.20

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0-6 számig	85 kilogramm.
7. és 8. szám	70 " "
11. és 12. szám	50 " "

Debreczen, 1900. nov. 7.

Hirdetéseket

a bécsi lapokba valamint az összes bel és külföldi lapokba a legolcsóbban eszközöl

RUDOLF MOSSE
WIEN I. Seilerstätte 2.

Téli kabát prémmel
8 frttól.

Flanell és selyem
blousok.

Női és leány
félpaletok.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltöket és

diszített női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszített
női kalap 3 frttól.

Gyermekek köpenyek
3 frttól.

Szőrmegallérok, muf-
fok és nyakcolliék.

Üzleti könyvek nagy raktára

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére

Levélpapír czégnomással

1000 drb, 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.